

INLEIDING KERSTPROJECT 2021

EEN THUIS IN BETLEHEM

Inleiding

Eigenlijk zou Ruth niet de plaats in de geschiedenis van Israël kunnen hebben die ze heeft. Ze komt uit Moab en met dat volk mogen Israëlieten niet omgaan. Moabieten zouden een gevaar kunnen vormen voor het geloof in de HEER. In dit kerstproject zien we dat God in zijn liefde deze grens overschrijdt. Ruth kiest voor een leven in Betlehem, wordt opgemerkt en is welkom. En tenslotte vindt ze daar een thuis, haar levensbestemming. Via haar zoon Obed ontstaat de familie van Isaï en David, waarin God zijn Zoon Jezus wil geven voor heel de wereld.

Gods liefde wordt vaak zichtbaar in liefde van mensen voor elkaar, mensen die het beste voor de ander zoeken. Ruth kiest voor Noömi en haar God; Boaz ontfermt zich over Ruth en Noömi.

In de Adventstijd staat het zien van Gods ongekende liefde centraal. Hij wil zijn Zoon geven aan een wereld in grote problemen. Problemen, veroorzaakt door het gedrag van mensen en de (vaak ongewilde en onbedoelde) gevolgen daarvan. Jezus wil zijn Vader dienen in deze wereld. Hij verlaat de hemel en wordt dienaar van mensen op aarde, om hen te verlossen.

Als je op zoek bent naar Gods liefde moet je bij Jezus zijn. Bij Hem en door Hem gebeuren er ongedachte dingen in het leven van mensen. Een vluchteling wordt met liefde ontvangen, een kansloze vrouw vindt een thuis, een eenvoudige vrouw wordt door haar belangeloze inzet een steunpilaar voor Gods goedheid voor de wereld.

Op Kerstfeest mogen ook wij blij zeggen: thuiskomen doe je in Betlehem, bij de God van Boaz, Noömi, Ruth en Obed. Bij Hem, in Jezus, vind je alles dat het leven de moeite waard maakt.

Zondag 28 november: Ruth 1

Thema: Ruth kiest voor Noömi

Het leven in Moab heeft Noömi niet gebracht wat ze ervan verwachtte. Ze keert teleurgesteld terug naar Betlehem.

Schoondochter Ruth kiest ervoor met haar mee te gaan en als vreemdelinge te wonen in Kanaän. Het is een waagstuk, want ze bezitten niets en zullen moeten leven in armoede. Bovendien: zal Ruth worden geaccepteerd? De Moabieten zijn vijanden van Israël. Ruth wil haar schoonmoeder steunen waar ze kan.

Samen met Noömi hoopt Ruth op Gods hulp. Op brood, op toekomst en leven. Alleen redden ze het niet, maar wie weet trekt iemand zich hun lot aan.

Samen met anderen afhankelijk willen zijn van Gods zegen, elkaar dienen op hoop op Gods zegen, is de kern van Advent. Wij staan met lege handen. Ons leven is vol angst, schuld en tegenslag. We hopen echter op Gods belofte dat Hij de Redder zal zenden.

Zondag 5 december: Ruth 2

Thema: De oogst delen

Op het land van Boaz kan Ruth eten verzamelen voor haar schoonmoeder en zichzelf. Dat ziet ze als haar taak; ze stelt zich dienstbaar op. Datzelfde geldt voor Boaz die rijk en invloedrijk is; hij heeft oog voor de armoede van Ruth en Noömi. God wil dat hij hen laat delen in zijn oogst.

Ruth oogst veel gerst. Er dankzij de gulheid van Boaz zijn de eerste zorgen voorbij. Maar het belangrijkste is dat Ruth niet teleurgesteld raakt in Israëls God, bij wie ze is gaan schuilen. Hij maakt zijn naam waar: juist kwetsbare mensen die op Hem hopen kunnen op Hem rekenen. Ze worden door Hem gezien. God leert ons: mijn redding komt! Wees dienstbaar aan God zoals je bent en ik maak het goed.

Zondag 12 december

Thema: Verlosser in de nacht

Ruth wordt gewaardeerd, maar blijft de vreemdelinge uit Moab. Ze is niet thuis in Betlehem. Op de dorsvloer in de nacht doet zij een beroep op Boaz. Boaz kan lossen zijn, het land van Elimelech terugkopen voor Noömi. Hij kan met Ruth trouwen en zo Elimelechs familie redden. Dan is zij thuis zijn in Israël.

Ruth gaat op pad, dienstbaar aan Noömi, in de overtuiging dat God hen wil zegenen door Boaz. Ook Boaz reageert als dienaar God: hij geeft Ruth bescherming tot de morgen, eten voor de komende tijd en belooft haar dat haar redding komt. Door een ander en anders door hemzelf.

Boaz wil lossen zijn. In Hem herkennen we zijn God. In de Kerstnacht brengt die Heer verlossing aan een wereld in nood. De duisternis zal verdwijnen, omdat Jezus komt.

Zondag 19 december**Thema: Obed uit Betlehem**

God maakt een nieuw begin door het huwelijk van Boaz en Ruth. Het geslacht van Elimelech gaat door, nadat het leek te zijn doodgelopen. Ruth wordt zwanger en krijgt een zoon. Hij heet Obed, dat betekent knecht. In zijn naam hoor je het doel van zijn leven: dienen. Hij is er om te zorgen van Noömi en Ruth.

Obed is de vader van Isaï en dus de grootvader van David. Hij dient ook Gods reddingsplan voor de wereld. Uit Davids familie zal eens in Betlehem de Messias geboren worden. Jezus zal de Knecht van de HEER zijn en redding brengen aan een wereld die verloren leek te zijn.

Obed wijst vooruit naar Gods Zoon. Jezus komt eens Israël en de volken troosten.

Zaterdag 25 december**Thema: Hij kwam op aarde**

Ruth is het bijbelboek van grote nood en de oplossing daarvoor. Het begon met een hongersnood in Betlehem. Noömi en Ruth keren arm en hongerig terug. Uiteindelijk geeft Boaz door zijn huwelijk met Ruth een nieuw bestaan aan Noömi. Hun leven wordt opnieuw met vreugde gevuld.

Op het Kerstfeest vieren we dat de voederbak, de kribbe, vol is. Niet vol met eten, maar vol van Gods Zoon. Hij is belangrijker dan voedsel. Hij vult niet alleen onze maag, maar geeft heel ons leven toekomst. We krijgen door zijn dienen, door zijn leven op aardse, volop Gods goedheid en genade.

ds. Dick Westerneng, hoofdredacteur Vertel Het Maar

BIJ HET AANSTEKEN VAN DE ADVENTKAARSEN

Adventskaarsen

De vier zondagen voor het kerstfeest zijn de zogenaamde 'Adventszondagen'.

In veel kerken worden dan de adventskaarsen aangestoken.

Te beginnen met één kaars op 1e advent, waarna er elke week een kaars bij komt tot aan de 4e advent.

Het licht begint klein in de duisternis, maar het wordt steeds groter, totdat op het kerstfeest zelf, het Grote Licht is gekomen, het Licht der wereld: Jezus Christus.

Het aansteken van de adventskaarsen kun je ook op de kindernevendienst/ zondagsschool doen.

De kinderen genieten ervan, zeker als de gordijnen dicht mogen, en ze kijken elke week met meer verwachting uit naar het komende kerstfeest.

We beginnen met één kaars op de 1e adventszondag.

Elke zondag komt er een kaars bij.

Je kunt een kandelaar voor vier kaarsen gebruiken, maar ook gewoon vier kaarsen in een stuk oases zetten. De oases kun je omwickelen met aluminiumfolie.

Op de 1e advent steek je één kaars aan. De volgende zondag steek je twee kaarsen aan, zo gaat het verder tot aan de 4e advent.

Het is leuk om elke week een couplet van een adventslied erbij te zingen, of een opzegvers over advent erbij te zeggen.

Ook dan komt er elke week een couplet bij. De kinderen hoeven het niet uit hun hoofd te leren, maar genieten van de herhaling.

Het mooiste is als de kaarsen blijven branden tijdens het bijbelverhaal.

Lied van advent *(wijze: Nu daagt het in het oosten)*

Eén kaars gaat er nu branden
en zegt aan iedereen:
Er is een feest op handen,
de duisternis gaat heen.

Twee kaarsen staan te schijnen,
hun licht is nog maar klein.
Toch zal de nacht verdwijnen,
dan zal er Vrede zijn.

Een derde kaars gaat stralen,
we wachten met geduld.
En horen in verhalen,
hoe God zijn Woord vervult.

Vier kaarsen in het donker
vertellen in de nacht.
Met licht en blij geflonker
dat ons de Vrede wacht

Het licht waarvan wij dromen,
het grote Licht is daar!
Want Jezus is gekomen.
Zo worden dromen waar.

Opzegversjes:

Kaarsjes van advent

Het eerste kaarsje is ontstoken,
het eerste kaarsje van advent.
De dageraad is aangebroken,
Nu neemt de duisternis een eind.

Het tweede kaarsje staat te branden,
De boodschap gaar door alle landen:
het licht verschijnt dat God ons zendt.

Het derde kaarsje, zie het stralen,
het derde kaarsje van advent.
Wij mogen aan elkaar verhalen,
dat God zich nader tot ons wendt.

Nu mag het vierde kaarsje schijnen,
het vierde kaarsje van advent.
De Heiland komt, Hij roept de zijnen,
en dus ook jou, wie je ook bent.

Advent

Eerste kaars, ik steek je aan,
want het nieuwe licht breekt baan.
De belofte eens gegeven
doet ons alle dagen leven.

Tweede kaars, ga nu je gang
want het wachten duurt al lang.
Maar wij blijven zeker weten:
God zal ons toch niet vergeten.

Derde kaars, schenk ons je licht,
God geeft ons een beter zicht.
't Donker kan niet meer verhullen
wat Gods dag ons gaat verhullen.

Vierde kaars, nu jij ook schijnt,
zien wij hoe de nacht verdwijnt.
Want jouw vlam is ons een teken
dat de vrede aan gaat breken.

Grote kaars ik steek je aan,
want het Licht is opgegaan.
Wie het horen wil die hore:
De Messias is geboren!

Advent is...

Advent is kijken naar wat komt,
hoewel er weinig zicht is.
Je steekt een kaars aan in de nacht,
omdat je iets van God verwacht:
een wereld waar het licht is.

Advent is kijken naar wat komt,
zoals toen, lang geleden.
Er werd een Kind van God verwacht,
een Kind van licht, een Kind vol kracht,
een Kind dat zorgt voor vrede.

Advent is kijken naar wat komt.
Advent is durven hopen.
Het Kerstkind is een nieuw begin.
We slaan een weg van vrede in.
Die moet je verder lopen.

Advent is kijken naar wat komt.
Advent is durven dromen.
Is licht zien in de duisternis,
geloven dat God met ons is
en dat zijn rijk zal komen.
